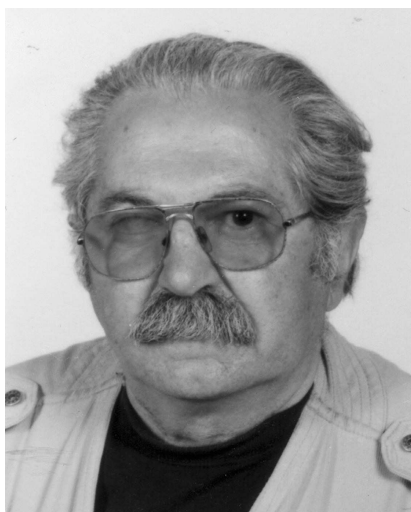

In memoriam

MIRKO TURK

diplomirani inženjer agronomije

Inženjer Mirko Turk umro je 24. rujna 2007. u 74. godini života, a pokopan je 28. rujna na groblju u Draganiću. Na veličanstvenom pogrebu od Mirka su se oprostili i otpratili ga na vječno počivalište obitelj i mještani, te brojni prijatelji, drugovi, kolege i suradnici. Ispratili su ga ribari iz Draganića, Crne Mlake, Pisarovine, Čazme, Končanice, Donjeg Miholjca, Osijeka, Prijedora, kolege iz ribarskih institucija Zagreba i Hrvatske. Na pogrebu su bili njegovi poznanici, suradnici i poštovatelji iz društvenih organizacija općine Draganić, Karlovca, a napose brojni i uočljivi lovci iz lovačkoga društva »Brusnik« u Draganiću kao i ostalih društava Županije karlovačke.

U ime svih ribara od Mirka se oprostio prof. dr. Krešimir Pažur, njegov dugogodišnji kolega i suradnik u Institutu za slatkovodno ribarstvo u Zagrebu, kratkim i nadahnutim govorom. Opisao je Mirka Turka kao jednog od naših najvećih ribnjačara i ribarskih stručnjaka.

Mirko Turk rodio se u Mrzljakima kraj Karlovca 26. ožujka 1933. Potječe iz agronomske i ribarske obitelji. Djed, otac i dva strica bili su agronomi, brat i sin ribnjačari, a otac još i poznati ribarski veteran Tuna Turk. I supruga Nada gotovo je cijeli radni vijek bila zaposlena u ribarskoj organizaciji, pa je tako obitelj Turk dala veliki doprinos našem slatkovodnom ribnjačarstvu.

Mirko Turk je diplomirao na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu u Zagrebu 1961. godine. No još prije, 1959., zapošljava se u ribnjacima Crna Mlaka kao tehnički rukovodilac. Nakon odlaska oca Antuna Turka u mirovinu 1962. godine, preuzima njegovo mjesto upravitelja Ribnjaka Draganić u sastavu Instituta za slatkovodno ribarstvo u Zagrebu. Od tada pa do 1991. godine, punih 29 godina, direktor je Ribnjaka Draganić, a poslije i Instituta za slatkovodno ribarstvo, odnosno Istraživačko-razvojnog centra za ribarstvo u sastavu Fakulteta poljoprivrednih znanosti u Zagrebu. U samostalnoj državi Hrvatskoj organizacija se reorganizira u Ribarski centar u Draganiću, a Mirko ostaje njezin direktor sve do svoje smrti, punih 16 godina (izuzevši oko 3 godine, kada su ga bespravno razvlastili uzurpatori pretvorbe). Tako je Mirko dugih 45 godina svojega radnog vijeka proveo u istoj tvrtki kao njezin čelni čovjek i još u 74. godini njome uspješno upravljao. To je, sigurno, jedinstven primjer u

našemu slatkovodnom ribarstvu, pa vjerojatno i u cijeloj poljoprivredi. I tijekom cijeloga toga vremena ta je organizacija uspješno poslovala. Nema objavljenih podataka, ali slobodno procjenjujem da je Mirko u svom aktivnom bavljenju uzgojem riba proizveo, odnosno organizirao proizvodnju više od 10 tisuća tona riba, od čega su izvezene 2–3 tisuće tona. Bila bi to neposredna proizvodnja u Ribnjaku Draganić. Posredna pak proizvodnja koju je Mirko suorganizirao kao konzultant i stručno–znanstveni suradnik u brojnim ribnjačarstvima doseže i na stotine tisuća tona.

Izravna proizvodnja riba nedvojbeno je bila glavna i najvažnija Mirkova aktivnost. No Mirko se bavio i stručno–znanstvenim teorijskim radom iz znanosti o ribarstvu, te organizacijom te djelatnosti kao direktor Instituta, odnosno Istraživačko–razvojnog centra za ribarstvo. Napisao je 60–ak stručnih i znanstvenih radova iz područja ribarstva, a valja istaknuti potpoglavlje »Uzgoj riba u toplovodnim ribnjacima« u knjizi–udžbeniku »Slatkovodno ribarstvo« iz 1982. godine. On je sudjelovao i u priređivanju te knjige kao član redakcijskog odbora.

Mirko Turk dao je veliki doprinos razvoju stručno–znanstvenog časopisa »Ribarstvo« kao član Redakcijskog odbora, Uredničkog odbora i kao predsjednik Uredništva tijekom 20 godina, od 1978. do 1998.

U strukovnim organizacijama i udruženjima Mirko je uvijek bio član glavnih organizacijskih i upravljačkih tijela, a od 1976. do 1982. i predsjednik Udruženja, odnosno Ribozajednice Jugoslavije.

Kao istaknuti stručnjak i rukovodilac u ribarstvu bio je sudionik i organizator mnogih stručnih skupova u Hrvatskoj i inozemstvu, te član i voditelj brojnih izaslanstava iz područja ribarstva, a ističe se 11–godišnje članstvo u Međunarodnoj mješovitoj komisiji za primjenu sporazuma o ribarstvu u vodama Dunava.

Uz sve to, njegovo najvažnije djelo u ribarstvu jest Ribnjak Draganić, pokusni ribnjak Instituta, uzorno ribnjačarstvo s najvišim prinosima ribe, s modernim umjetnim mrjestilištem, objekt terenske nastave za brojne generacije studenata agronoma, veterinarara, biologa i zaštitara prirode.

Za svoju izvanserijsku aktivnost i zasluge Mirko Turk dobio je brojna strukovna priznanja. Jedna od najvažnijih i njemu najdražih jest »Zlatna medalja slatkovodnog ribarstva«. No jedno priznanje Mirko nije dobio, a žarko ga je želio (to osobno znam kao njegov povjerljivi prijatelj). Nije dobio čast i znanstveni stupanj doktora ribarskih znanosti. On je to pokušao ostvariti u vrijeme kada je vrijedila odredba da u posebnim slučajevima nije potreban, odnosno obvezan magisterij, što su iskoristili brojni pojedinci ranije. U tom nastojanju on nije dobio potporu u svojoj matičnoj ustanovi Fakultetu poljoprivrednih znanosti, dapače, doživio je opstrukciju. Kao da fakultetu nije bilo u interesu da još jedan njegov član dobije tu prestižnu titulu. Mirku samom doktorat nije bio nuždan ni za privredno ni za stručno napredovanje. Za Mir-

Prilozi ribarstvenoj struci

ka je to bilo pitanje časti i priznanja njegove već dostignute znanstvene razine.

Za mene je Mirko Turk doktor ribarskih znanosti najvišeg ranga.

Osim tako golemog angažmana i aktivnosti vezanih uz posao, Mirko Turk bio je neobično društveno angažiran i aktivan. Neko je vrijeme čak obnašao dužnost potpredsjednika Skupštine grada Karlovca. Bio je osnivač i obnašatelj raznih funkcija u nogometnom klubu, kulturnom društvu, a napose u lovačkim organizacijama.

No, iznad svih ovih odlika, Mirko je bio poznat po skromnosti, ljudskosti i brojnim prijateljstvima.

Izgubili smo velikog čovjeka Mirka Turka, a malobrojni preostali njegovi generacijski kolege ribari dragog druga i prijatelja.

Počivao u miru!

Ing. Cujetan Bojčić